

Р Е Ш Е Н И Е

№ 25

гр. Перник, 03.02.2014 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник в публично съдебно заседание на петнадесети януари през две хиляди и четиринадесета година в състав:

СЪДИЯ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело №805 по описа на съда за 2013 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Б.И.А. *** срещу Решение №1 от 11.02.2013 г. на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерски съвет (МКВПМС) на Република България, т. 53, б. „б“ във вр. с Приложение №1, в частта му по т. ***. С оспореното решение, за подпомагане възстановяването на жилището на Б.А., засегнато от бедствие, е предоставена възстановителна помощ в размер на 1559 (хиляда петстотин петдесет и девет) лв.

Недоволен от така постановеното решение жалбоподателят твърди, че решението на МКВПМС в посочената му част е немотивирано, поради липса на посочени фактически и правни основания за издаване на акта, включително и относно размера на отпуснатата възстановителна помощ, както и че е несъответно на целта на закона. Претендира, че определената от административния орган помощ като стойност е занижена, предвид несъответствие с материалната оценка на щетите, дадена от експерт-оценителите във връзка с изготвеното конструктивно становище, която е в стойност на 2 328 (две хиляди триста и двадесет и осем) лв. Твърди, че Комисията дължи пълно „обезщетяване“ на нанесените на жилището вреди. С жалбата се иска отмяна на посочения акт в обжалваната му част и предоставяне на възстановителна помощ до размера от 2 328 лв. Пред съда жалбоподателят се явява лично. Заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата – Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерски съвет, пред съда се представлява от ю.к. Койчев. В писмено становище възразява относно допустимост на жалбата, като заявява, че решението на МКВПМС не подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, както и че решението не е обжалвано в срок. Моли съда да постанови решение, съобразно доказателствата, приложени по делото и законите на Република България.

По допустимостта:

Жалбата, като подадена в законоустановения срок и от лице, разполагащо с активна процесуална легитимация да оспори

административен акт, чийто адресат е и с който се засягат негови права и законни интереси, е процесуално допустима. В обжалвания акт липсва указание пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва същия, поради което по силата на правилото на чл. 140, ал. 1 от АПК срокът за обжалването му се удължава на два месеца. В настоящия случай срокът за обжалване е започнал да тече от датата на получаване на уведомително писмо изх.№13/Д-344/28.02.2013 г. на Кмета на Община Перник, приложено по делото ведно с извлечение, удостоверяващо лично връчване на 01.03.2013 г. От това следва че жалбата, изпратена по пощата с дата на пощенското клеймо 13.03.2013 г. и входирана в МКВПМС на 19.03.2013 г. е в срок. С тези доводи съдът отхвърля искането на процесуалния представител на ответника за оставяне на жалбата без разглеждане като недопустима в условието на чл. 159, т. 5 от АПК и прекратяване на производството по делото.

На следващо място видно от съдържанието на оспореното по съдебен ред решение на МКВПМС, същото съставлява волеизявление по повод искане за предоставяне на възстановителна помощ за преодоляване последиците от бедствие, във връзка с нанесени щети на собствените и единствени жилища на физически лица, което прави последните правоимащи съгласно изискванията Закона за защита при бедствия (ЗЗБ) и ПОДМКВПМС и съответно заинтересовани. Това предполага, че обжалваното пред съд решение има белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, поради което, както и поради факта, че решенията на МКВПМС не са изключени изрично от кръга на подлежащите на обжалване административни актове в смисъла на чл. 120, ал. 2 на Конституцията (такава е и практиката на Конституционния съд, тълкувал винаги ограничително изключването на съдебното обжалване на административните актове), същото подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. А и съгласно чл. 56 от Конституцията на РБ всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени негови права или законни интереси. Другата необходима предпоставка за приложение на общата клауза на чл. 120, ал. 2 от Конституцията също е налице а именно, че у заявителя Б.А. като адресат на административния акт, физическо лице, заявило се за собственик на единствен жилищен имот, пострадал от бедствие, по отношение който е поискано предоставяне на възстановителна помощ, е налице интерес да обжалва решението на МКВПМС, тъй като с този акт се засягат негови материални права и законни интереси.

По основателността на жалбата:

Административен съд – Перник като взе предвид становищата на страните, представените по делото доказателства и извърши проверка за законосъобразност по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК на всички основания по чл. 146 от АПК, намира същата за неоснователна, като съображенията за този извод са следните:

От фактическа страна се установява, че след природно бедствие – земетресение, случило се на 22.05.2012 г. с епицентър на територията на област Перник, Кметът на община Перник в изпълнение на правомощията си по чл. 65, ал. 2, т. 1 и 3 от ЗЗБ, със заповед с №821/22.05.2012 г. въвежда в

изпълнение общинския план за защита при бедствия и обявява бедствено положение на територията на Общината. В 14-дневния срок по чл. 27, ал. 2 от ПОДМКВПМС Кметът на Община Перник със заповед №836/27.05.2012 г. сформира и назначава общинска комисия за установяване и оценка на вредите от бедствието със задача да създаде организация по сформирание на екипи от експерти и да извърши оценка на щетите на засегнатите от бедствието жилищни имоти на физически лица по населени места на територията на община Перник. В комисията са включени представител на областното управление "Пожарна безопасност и защита на населението" към МВР и експерт-оценител.

С молба рег. №314/23.05.2012 г. Б.И.А. е поискала в жилището ѝ да бъде изпратена Общинската комисия, която да извърши оглед и оценка на щетите, нанесени вследствие природното бедствие. Към молбата са приложени: копие от нотариален акт за покупко-продажба (от който не личи А. да е собственик или ползвател на имота), удостоверение за данъчна оценка на имота (което не съдържа данни А. да е собственик или ползвател на имота) и декларация от лицето, че жилището е единствено за живеене. Във връзка с резултатите от извършената проверка по делото са приложени конструктивно становище и експертна оценка на комисията, в които са описани видът и характерът на вредите, необходимите дейности по отстраняването на пораженията по сградата, както и е изчислена необходимата за тяхното възстановяване сума. Комисията, след направения оглед е установила, че сградата – масивна, гредоред, с носещи елементи – тухлени стени е понесла поражения във вид на цепнатини в носещата тухлена зидария, разрушени и напукани вътрешни и външни мазилки, разрушен комин. Експертът е дал становище, че в сградата следва да се извършат ремонтно възстановителни работи, състоящи се в укрепване с външни колони с пояси на две нива, шприцоване на повредените стени с по-висок клас вароциментов разтвор с цел укрепването им. Нанесените от земетресението щети и дейностите по тяхното отстраняване са оценени в размер на 2 328 лв. (две хиляди триста и двадесет и осем) лв. Експертната оценка и заключението на оценителя, като неоспорени от страните и безпристрастно и обективно дадени, съдът цени като доказателство.

Видно от писмо с изх. №102-07-363/07.02.2013 г. на 11 февруари 2013 г. е свикано заседание на МКВПМС с определен дневен ред. Към писмото е приложен и доклад относно предоставянето на средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията. В доклада се съдържат два проекта на решения във връзка с преодоляване на последиците от земетресението в област Перник. Първото за утвърждаване на целево финансиране общо в размер на 32 737 967 лв. съгласно приложение №1 и №2, като, при наличие на необходимите за това законови предпоставки, размерът на помощта във всеки отделен случай се предлага да бъде в размер на 70% от оценката на вредите, когато са на стойност до 10 000 лв., както и възстановителна помощ в размер на 10 000 лв. във всички случаи при експертни оценки над тази стойност. Вторият проект на решение е да се

откаже целево финансиране в случаите на нанесени щети на общи части на етажна собственост и леки вреди, при които не се засяга конструкцията на сградата, с изключение на жилища на лица в неравностойно положение. И двата проекта, ведно с мотивите към тях са приети от МКВП.

С решение №1 от 11.02.2013 г., т. 53, б. „б“ във вр. с Приложение №1, т. *** МКВПМС предоставя на Б.И.А. възстановителна помощ за подпомагане възстановяването на жилището в размер на 1 559 лв.

При така установеното по фактите, въз основа на целия приложен по делото доказателствен материал Административен съд – Перник намира от правна страна следното:

Законът за защита при бедствия регламентира осигуряването защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата се осъществява на национално, областно и общинско ниво във формата и на подпомагане и възстановяване съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ, като целта в тези случаи е пострадали лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на възстановителна помощ – чл. 55, ал. 1 и 3 от ЗЗБ. За изпълнение целите на ЗЗБ към МС е създадена и МКВП, която посредством вземането и на решения, ръководи дейността по предоставяне на целевите средства от републиканския бюджет за целите и дейностите по чл. 1, ал. 2 от ПОДМКВПМС, както и контролира тяхното целево разходване. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие се предоставя при условия и по ред определени с ПОДМКВПМС, в размери определяеми от МКВПМС и съобразно заложените в републиканския бюджет за съответната година целеви средства за преодоляване на последиците от бедствия.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – МКВПМС и в кръга на правомощията му, за което страните не спорят.

Искането, с което съдебния състав е сезиран, е за изменение на решението на МКВПМС в посочената му част, като се предостави възстановителна помощ за действително претърпените вреди, установени в експертната оценка, приложена по делото. Във връзка с това твърдение на жалбоподателя ще се отбележи, че в случая става въпрос за помощ, а не за „обезщетение“, от държавния бюджет с цел да се подпомогне, а не обезщети напълно, собственик или ползвател на жилище, пострадало от бедствие, като подпомагането може да се осъществи под няколко форми – чрез предоставяне на строителни материали, извършване на строителни услуги или предоставяне на средства, с които да се подпомогне възстановяването на имота, но не да се възстанови изцяло. Държавата няма законово задължение да обезщети изцяло нанесените вреди, тъй като тя не действа като застрахователно дружество, а не са налице предпоставките, заложи в чл. 36 от ПОДМКВПМС. Следователно актът е съответен и на целта на закона, тъй като със същия е подпомогнато възстановяването на жилището.

Решението е издадено в предвидената в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК писмена форма, в производство без допуснати съществени нарушения на процесуални разпоредби, установени в ПОДМКВПМС. При обявено бедствено положение и издадена по надлежния ред

заповед за въвеждане в действие на общинския план за защита при бедствия Кметът на Община Перник е сформирал Комисия за установяване и оценка на щетите от земетресението, която Комисия, след извършване на поискания от жалбоподателя А. оглед, е изготвила протокол за оценка на вредите, нанесени на жилищния имот. Искането за възстановителна помощ е внесено по реда на чл. 27, ал. 4 от Кмета на Общината, придружено с необходимите съгласно чл. 28, ал. 1 от ПОДМКВПМС документи – по всички тези факти страните също не спорят.

Предпоставките за издаване на позитивен акт за отпускане на възстановителна помощ, заложи в ЗЗБ и ПОДМКВПМС, при наличие на открита процедура пред МКВПМС за отпускане на възстановителна помощ във вида, предложен от Общинската комисия, на пострадалите от природното бедствие в кумулация са: собствено, законно построено и единствено жилище, пострадало от природно бедствие, в което не са налице минимално необходимите битови условия, със щети по същото, които представляват опасност за здравето и живота на гражданите, отстраняването на които щети не е текущ ремонт по смисъла на ЗУТ (освен ако собственикът е лице в неравносечно положение) и ще засегне конструкцията на сградата, като предвид мотивите към решението на МКВПМС, с оглед ограничения размер на средствата, заложи в бюджета за съответната година, имотът не следва да е и обща част от режим на етажна собственост.

Съдът приема, че административният орган се е съобразил с посочените по-горе законоустановени и отчасти с установените от МКВПМС, в рамките на предоставената й оперативна самостоятелност, критерии за отпускане на целеви средства под формата на възстановителна помощ. Но тъй като в случая става въпрос за разпределяне на средства директно от централния бюджет, МКВПМС следва да се произнася стриктно, прецизно и при равни условия. В настоящия случай, след като административният орган е приел, че молителят е лице по чл. 26, ал. 2 от ПОДМКВПМС, а именно собственик на законно построено и единствено жилище, пострадало от бедствие, което обстоятелство не се установява безспорно и от приложените по делото доказателства, е бил длъжен да оцени постъпилото искане за финансиране освен по реда на чл. 29 от ПОДМКВПМС във вр. с §1 от ДР на ПОДМКВПМС, също и при съобразяване с приетите от самата Комисия допълнителни правила за определяне и отпускане на възстановителна помощ. В конкретния казус конструктивното становище на общинската комисия съдържа обща оценка на годността на конструкцията със заключение за налично компрометиране на същата и необходимост от реконструкция на нейни елементи, което е предпоставка по смисъла на закона и критериите, приети от Комисията, за отпускане на възстановителна помощ, каквото е и сторено. Но в случая, с оглед допълнителните критерии за определяне и отпускане на целевите средства приети от МКВПМС, се налага убеждението, че не е съобразен приетият от комисията праг в размер на 70% от оценката на вредите, когато са на стойност под 10 000 лв.

Въпреки липсата на изложени мотиви относно така определения размер на помощта, при наличие на разписани

правила за нейното окончателно изчисляване и фактът, че разликата се явява, а не следва да бъде, в ущърб на лицата, заявили нужда от подпомагане от страна на държавата за възстановяване на жилище, пострадало от природно бедствие, съдът няма да уважи искането на жалбоподателя. Предвид данните, съдържащи се в документите, приложени към искането за възстановителна помощ, съдебния състав ще отхвърли жалбата, тъй като не се установява лицето Б.И.А. да е собственик или ползвател на имота, предмет на искането и повод за отпуснатата възстановителна помощ. От данните по делото се установява, че жалбоподателят не е собственик, нито ползвател на процесното жилище, декларирано като единствено за живеене. Въз основа на това следва да се приеме, че ответникът по жалбата не е имал правно основание да допусне произнасяне по искането на Кмета на Община Перник, отнасящо се до посочения жилищен имот при искане от настоящия жалбоподател. Но доколкото в настоящото производство не може да се влошава положението на последния, тъй като липсва протест или искане от друго лице, атакуваното от жалбоподателя решение, с искане за отпускане на по-висока сума от вече утвърдената от административния орган, макар и несъобразено с изискванията на материалния закон, не може да бъде отменено и оспорването ще бъде отхвърлено.

Страните не претендират разноски, поради което такива не се и присъждат.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2 предл. последно от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б.И.А. *** срещу Решение №1 от 11.02.2013 г. на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерски съвет (МКВПМС) на Република България, т. 53, б. „б“ във вр. с Приложение №1, в частта му по т. ***.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: